

Kyrkjelydsblad for Arna

NR. 2 • Mars 2021 • 54. ÅRGANG

Herren skal stride for dykk, og de skal vere stille

*Ikonet i Takvam kapell er måla av Solbrunn Nes, ein av Noregs fremste ikonmalarar.
Sjå side 4.*

Kyrkja treng deg!
Side 5-7 og 18

Ei samtale om sorg
Side 14-15

Salmer for rockeband
Side 20

Helsing til konfirmantar og føresette

Kva tek du med deg?

Eit rart konfirmantår går mot slutten. Kan hende vart det annleis enn du hadde tenkt. Nokre samlingar har vore «live», andre digitale. Noko har forhåpentlegvis vore kjekt eller utfordrande. Eg håpar at det uansett er noko du vil ta med deg vidare.

KRISTIN HJERTAKER, SOKNEPREST I ARNA

Eg håpar at det uansett er noko du vil ta med deg vidare. Kanskje er det noko heilt anna enn det me som har vore konfirmantlærarar, kateketar og prestar hadde tenkt. Men eg håpar i alle fall at du har fått oppleva at det er rom for deg i kyrkja også i tida som kjem, slik du er, og at Jesus er for alle.

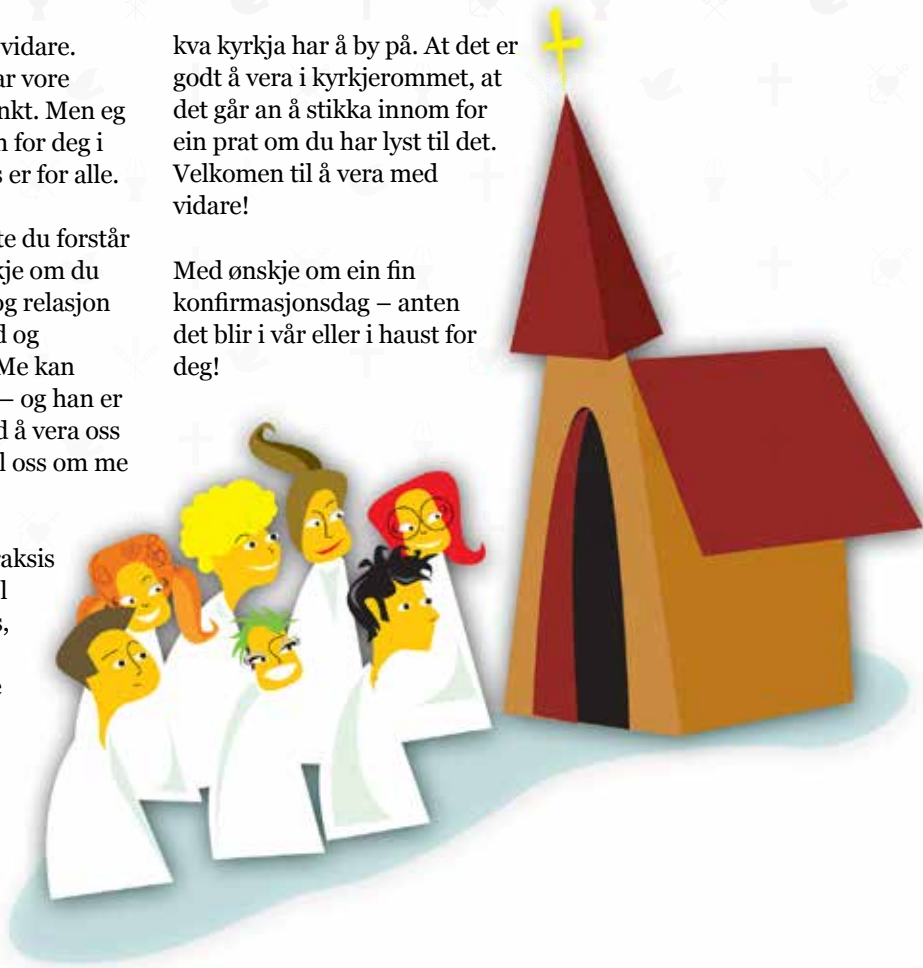
Å tru på Jesus handlar ikkje om kor mykje eller lite du forstår av ord og fakta om kristendomen. Det handlar ikkje om du likar presten eller musikken i kyrkja. Tru er tillit og relasjon til Jesus, som vil vera din venn. Jesus er både Gud og menneske, difor kan han vita korleis me har det. Me kan snakka med han når me vil, for han har ope 24/7 – og han er berre eit sukk eller ei bøn unna. Han ønskjer alltid å vera oss nær, men han tvingar ingen, så det er alltid opp til oss om me vil sleppa han innpå oss.

Men tru er også fellesskap og handling; kristen praksis saman med andre. Ikkje for å vera så og så flink til noko, men fordi me treng fellesskapet; å tenna lys, å be, syngja i lag, prata i lag, høyra meir om Jesus og ha måltidsfellesskap i nattverden; verdas beste pit stop!

Eg håpar du har opplevd at det kan vera fint å koma til kyrkja! At det er nokon der som møter deg på ein god måte. Dette året har det ikkje vore enkelt å samlast til gudsteneste eller andre samlingar – for mykje har blitt avlyst på grunn av pandemien. Når ting etter kvart normaliserer seg, håpar eg at du kan testa ut litt meir

kva kyrkja har å by på. At det er godt å vera i kyrkjerommet, at det går an å stikka innom for ein prat om du har lyst til det. Velkomen til å vera med vidare!

Med ønskje om ein fin konfirmasjonsdag – anten det blir i vår eller i haust for deg!

Tre bøner

Livet mitt

Kjære Gud, livet mitt er ganske rotete. Eg håpar du kan gjera noko med det.

Einsam

Eg er så einsam, Gud. Eg treng ein ven. Om det er ein annan som og bed denne bøna, bed eg om at vi får møta kvarandre. Takk for at du er ven med alle.

Etter ein fæl film

Jesus, eg har sett ein fæl film! No vil ikkje bileta sleppa taket i meg. Dei kjem igjen og igjen. Dei gjer meg redd. Kom inn i sinnet mitt, Jesus, og lys opp. La dei vonde bileta bli borte. Du er jo sterkare enn all vondskap. Ikkje la meg bli freista til å sjå noko slikt igjen. Det bed eg om – fordi du er god.

Henta frå bøneden i Norsk salmebok 2013, og omsett til nynorsk.

Alle årets konfirmantar

Ytre Arna kyrkje

Sundag 22. august kl. 11.00

Johanne Lien Andersen
Michelle Langeland Angeltveit
Mathilde Helen Andersen Bjørnestad
Malene Svardal Blidensol
Helen Risholm Heldal
Markus Pedersen-Johansen

Laurdag 28. august kl. 11.00

Sune Sandvin Djuve
Osei-Edusei Paa Kwarteng
Christina Haarstad Larsen
Pernille Ledahl Olsen
Elina Riise
Elisabeth Synnevåg

Arna kyrkje

Lørdag 1. mai kl. 11.00

Liv Bøyum Grøsvik
Marckus Alexander Angelskår
Solveig Garnes
Theodor Borge Bessesen
Thomas Berg Hammer
Vilde Kalsaas

Søndag 2. mai kl. 11.00

Arn Erik Reigstad
Jørgine Marie Sande Litlekalsøy
Kine Djønne
Kristian Bremnes
Kristin Aadland
Melina Mei Skaftun
Ronja Nesøy Gjerde
Tomine Svendheim

Lørdag 8. mai kl. 10.30

Alexandra Minde
Andrea Karlsen Takvam
Ida Finnerud Mortensen

Julie Sørsdal Eriksen
Lisa Ullrich
Mari Mellingen Lie
Natalie Kloster
Oda Sivertsen Akselberg

Lørdag 8. mai kl. 12.00

Even Seim-Jensen
Kristine Helland Kalsaas
Madelen Djønne Oppedal
Maya Bjørndal
Mie Adele Indrearne
Nora Elisabeth Madell
Peter Berge Akselberg
Sarah Marie Birketveit
Sigrid Brusdal Solhaug
Viljar Håvik Johannessen

Søndag 9. mai kl. 11.00

Aurora Sæthre Frøholm
Even Gjeraldstveit
Hallvard Einaas
Helene Halland
Kaya Gjellesvik Strøm
Lea Regine Aarbø
Mathea Andersen Alfheim

Lørdag 11. september kl. 10.30

Aline Værøy Godø
Andreas Hollekve
Emilie Hatlen Oakman
Hedda Syversen
Helene Wilhelmsen Iden
Herman Værøy Godø
Marion Børve
Mia Gjellesvik Lundgren
Sofie Aasen Tunestveit
Vetle Pedersen

Lørdag 11. september kl. 12.00

Agathe Sæbø
Aurora Gill Lian
Cloe Ngo Kidick
Karoline Lodtz Hauge
Malene Martinsen
Marie Petterson Ulveseter
Thea Alette Læg Reid Miranda
Tuva Marie Garnes
Veslemøy Steine Lindvik
Vilde Nøkling Moi

Lørdag 11. september kl. 13.30

Ester Baartvedt
Joakim Søylen
Ketil Espeland Møn
Leander Rabben Antonsen
Malene Haga Pedersen
Marcus Langesæter-Tysse
Markus Skulstad
Matias Skjerven Standnes
Nora Eliane Dahl
Viljar Espe Aarø

Søndag 12. september kl. 10.30

Benjamin André Eriksen
Even Eikeland Kvalvåg
Joachim Schutz Nybrot
Lukas Olsnes Kristoffersen
Thor-William Birkeland Temre
Tobias Eide Øvstegård

Søndag 12. september kl. 12.00

Andreas Engen Solstad
Emma Navdal Marøy
Maria Algerøy
Marius Taule
Sanna Hagen Brekke
Sigve Faugstad-Amundsen
Vilde-Sofie Torvund
Sarah Magnussen Erichsen

Ikonet i Takvam kapell:

Skatten i leirkaret

Nede ved fjorden på Takvam ligger et hvitt kapell med 35 sitteplasser. Takvam kapell er med det den minste kirken i Bergen. Det er ikke stort. Men en skatt rommer det. For over alteret henger et stort gullbelagt ikon.

TEKST OG FOTO: ERIK RODAL

Ikonet i Takvam kapell er malt av Solrunn Nes, som er en av Norges fremste ikonmalere. Hun forteller at hun opprinnelig laget det til en separatutstilling i Historisk museum i 1989. Monrad Ulveseter så ikonet der og kjøpte det til kapellet.

– Jeg synes selv at det passer godt der, sier hun.
– Kapellet var opprinnelig bygd som et gravkapell til Takvam kirkegård, om jeg ikke husker feil. Og hovedmotivet på ikonet er jo Jesus på korset. Det peker på den Gud som identifiserer seg med oss og har opplevd vår lidelse og smerte.

– *Hva vil du si er det særegne med et ikon?*

– Et ikon er ikke bare en bibelfortelling som er malt. Det er et bilde av den kristne tro. Det skal si oss noe om Gud. Ikonet i Takvam kapell er et bilde av påskeevangeliet. Det viser mot en åndelig virkelighet, mot et lys, hvor vi kan finne trøst. Et lys hvor vi i stillhet kan ta imot den trøsten Gud rekker oss. Slik forstått kan vi kanskje si at et ikon er et vindu inn i himmelen. Et vindu inn i Guds lys.

Ikonet i Takvam kapell kalles en Golgata-gruppe. Det er et bilde av Jesus på korset sammen med hans mor Maria og disippelen Johannes. Måten hun har malt Jesus på korset,

GULLBELAGT IKON: Solrunn Nes forklarer at gullet på ikonet er et symbol på det guddommelige uskapte lys. – Gull er som stivnet lys, det skinner selv når mørket faller på, sier hun.

kalles «Den mildt lidende Kristus». Kristus er uten tornekrone, og han henger heller ikke på korset, men nærmest står.

– Denne måten å male Jesus på symboliserer både Jesu lidelse og hans seier over lidelse og død. Den oppstandne Jesus som kommer oss i møte med utstrakte hender, forklarer Nes.

De tre bokstavene i glorien til Jesus er to greske ord som betyr «den værende» eller «den som alltid er». Han som døde på korset, er den levende, opphavet til alt som er. Bokstavene peker slik mot en åndelig virkelighet som er helt ufattbar.

– *Det jeg forbinder mest med et ikon, er gullet som brukes på alle ikon: Hva symboliserer det?*

– «Gud er lys», sier Bibelen. Gud er det lys som ikke er skapt. Jesus er det uskapte lys som er kommet til verden. Han viser oss hvem Gud er, sier hun.

Men Gud selv har ingen skikkelse som kan males, og slett ikke som en gammel mann. For Gud er lys. Et uskapt lys. Nes forklarer at gullet er et symbol på dette guddommelige uskapte lys – og peker slik på den Gud som ikke har noen skikkelse, men som omfavner all virkelighet.

– Gull blir brukt ikke bare fordi det er kostbart, men også fordi gull ligner lys; det er som stivnet lys, det skinner selv når mørket faller på.

FRYKTER FOR FRIVILLIGHETENS FREMTID:
– Det frivillige menighetsarbeidet er berikende for mitt liv. Jeg blir utfordret og føler at jeg har en plass her, og jeg blir kjent med mennesker i alle aldre og livssituasjoner, sier Kristin Haukaas, som er nestleder i Arna sokneråd. Til daglig er hun styrer i Slettebakken menighetsbarnehage. (Foto: Magne Fonn Hafskor)

Nedbemanning rammer kirkens grunnfjell

Ved å ta bort stillingen som lokal frivillighetskoordinator blir arbeidet i forhold til de frivillige i menigheten utfordrende og annerledes. Dette arbeidet er avhengig av lokalkunnskap og trygge og gode relasjoner innad i menigheten. En må jo vite noe om hvem en kan spørre om hva.

TEKST: KRISTIN HAUKAAS
FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

Å drive menighet med alle de aktiviteter og arbeidsoppgaver som skjer i løpet av en uke er mye arbeid. De fleste kirker tilbyr et bredt spekter av aktiviteter for mennesker fra baby-stadiet til pensjonsalder – og for alle aldersgruppene i mellom.

Hver dag er det mange både synlige og usynlige arbeidsoppgaver som skal utføres. En stab med ansatte fagpersoner er nødvendig for å sørge for at arbeidet utføres innen rammer av faglighet og formelle krav.

TETT SAMARBEID

Frivillige medarbeidere som er engasjert og som brenner for arbeidet er en forutsetning for å kunne gjennomføre aktivitetene på en god måte. Staben i kirken skal sørge for at det blir både kjekt og meningsfullt å være frivillig. Med personlig kontakt og oppfølging, tilpassing av oppgaver og nødvendig opplæring etableres gode relasjoner og samarbeid mellom ansatte og frivillige.

Når kirken feirer gudstjenester, inviterer til kulturarrangementer, drar på menighetsturer og har ulike feiringer og markeringer gjennom året, så er det mange mennesker i virksomhet. Tidvis tar jeg meg i å spørre meg selv om hvem av disse som er frivillige medarbeidere og hvem som får lønnskompensasjon for arbeidet?

I kirken kan linjene mellom disse gruppene være litt usynlige. De fleste forstår at prest og kantor er på jobb, men det er ikke like lett å skille mellom medliturg (som leser bønn og tekster), kirkevert (som ønsker velkommen), dåpsvert (som ivaretar dåpsfamilien), visualisøren (som dekorerer), tekniker, søndagsskolepedagog og kirketjener. Hvem av disse er på jobb og hvem deltar som frivillig? Dette kan variere i de forskjellige menighetene, ut fra hvilke personalressurser og frivillighetsressurser menighetene har tilgjengelig.

SKAPER FELLESSKAP OG TILHØRIGHET

De frivillige er verdifulle for kirken og for arbeidet som blir gjort i menighetene, og de bidrar med små og store oppgaver. Noen bidrar under gudstjenester, andre i arbeidet med kor, kirkemusikk og kultur. Noen har sin plass med konfirmanter og trosopplæring, andre er med i forskjellige grupper og

utvalg. Noen er aktive flere ganger i uken, andre noen ganger i året. I de ulike menighetene er det mange arenaer der det trengs en hjelpende hånd.

En menighet kan selvsagt *velge* å ha mindre aktivitet, noe som vil kreve færre menneskelige ressurser. Det er ikke ønskelig! Vi ønsker levende menigheter der det vrirler av små og store som kommer sammen for gode opplevelser og for å lære om Jesus.

*En menighet kan selvsagt **velge** å ha mindre aktivitet, noe som vil kreve færre menneskelige ressurser. Det er ikke ønskelig!*

Det er ikke bare kirken som organisasjon som drar nytte av frivillig innsats. Hver enkelt medarbeider har utbytte på sin måte. Noen i form av å komme seg ut og møte andre mennesker, andre lærer noe nytt og får utfordre seg selv.

Å gjøre ting man liker sammen med mennesker man trives med er belønning for innsatsen. Frivillighet bidrar til fellesskapsfølelse og tilhørighet. Alle har behov for å bli sett, hørt, inkludert og akseptert som den de er, og å bli bekreftet som unike individer i fellesskapet.

MANGE VIKTIGE OPPGAVER

I kirken får hver og en bruke seg selv ut fra hvilke nådegaver en har fått. Om talentet ditt er å se enkeltmennesket, så er det en viktig oppgave å stå i døren og hilse velkommen til gudstjeneste.

Kanskje du er god til å strikke og kan bidra med varme masker til barn som trenger varme klær? Eller sitter du på byens beste oppskrift på skoleboller som kan spre glede på kirkekaffen? Tenk stort eller lite, alle bidrag gjør oss som trossamfunn rikere! I frivillig arbeid kan alle bidra med noe, og hver og en betyr mye for helheten.

For barn og unge kan oppgaver og frivillig arbeid i menigheten gi gode erfaringer som kan nyttes senere i livet. Erfaring med å være i samspill med mennesker i forskjellige livsfaser er verdifullt. I kirken kan de bli kjent med seg selv og egne ressurser i trygge rammer. I tillegg får de med seg en attest for jobben de har gjort, og denne kan være en viktig billett videre til andre utfordringer.

LANG TRADISJON MED FRIVILLIGE

Begrepet «frivillighet» er relativt nytt, men i kirken er det lang tradisjon for å bidra i det kirkelige arbeidet uten lønnskompensasjon. I dag er det ca. 100.000 frivillige i Den norske kirke, og kirken er dermed en av de store frivillighetsaktørene i samfunnet vårt.

Fire frivillige

Vi har spurt noen av de frivillige i Arna menighet om hvorfor de engasjerer seg og hva de får ut av det frivillige arbeidet. Her er svarene:

Bjarte Abildgaard: Det er godt samhold og folk bryr seg om deg. Vi jobber mot et felles mål. Jeg får overskudd av arbeidet og blir engasjert og nysgjerrig.

Steffen Mjelde: Du får anledning til å bli kjent med mennesker på en annen måte. For meg handler det mye om tilhørighet.

Kari Secher: Jeg er frivillig fordi jeg ønsker at Arna menighet skal være et sted der folk i bygden vår kan føle seg hjemme. Jeg møter også mange hyggelige mennesker som jeg kan dele troen min med. Jeg håper at vi som frivillige kan bety noe for andre som er nysgjerrige på den kristne tro.

Hans Martin Svarstad: I menighetsarbeidet får jeg anledning til å gi av meg selv. Jeg opplever glede og godt samvær med andre mennesker.

FRIVILLIGE HENDER I ARNA MENIGHET: Fra venstre: Bjarte Abildgaard, Steffen Mjelde, Kari Secher og Hans Martin Svarstad. (Mobilfoto: Kristin Haukaas)

BERGENSKIRKEN MÅ NEDBEMANNE: Bergen kirkelige fellestråd må kutte kostnadene, og har derfor valgt å fjerne ti årsverk i menighetene i Bjørgvin. Da er det frivillighetskoordinatorer (og i noen tilfeller kirketjener) som må gå. (Faksimile fra sak i Vårt Land 20. januar).

Kirkerådet har vedtatt at frivillighet er et av fem fokusområder i 2021. I dette kan en lese at frivilligheten er viktig for kirken, og at kirken ønsker å styrke dette feltet. Det snakkes om rekruttering og kompetanseheving, og det utvikles strategier for å fremme engasjement.

Mange menigheter i Bjørgvin bispedømme har i en årrekke hatt frivillighetskoordinator som en fast stilling. Koordinatoren har fungert på ulike måter innad i ulike menigheter, avhengig av hvilke behov menigheten har. En av frivillighetskoordinatorens viktigste arbeidsoppgaver har vært å ha overblikk over det frivillige arbeidet – og med det sikre nok og riktige ressurser i forskjellige situasjoner. Dette er et viktig og samtidig krevende arbeid. Da oppleves det paradoksalt at nedbemanningen i kirken denne våren nettopp rammer frivillighet.

KUTTER TI ÅRSVERK

Det er utfordrende økonomiske tider for kirken, og BKF (Bergen kirkelige fellestråd) må kutte kostnader for å tilnærme seg en sunn bunnlinje. Lønnskostnader er en stor utgiftspost, og det er ikke mange andre steder å spare inn. Derfor har BKF valgt å kutte ti årsverk i menighetene i Bjørgvin, og det er frivillighetskoordinatorer (og i noen tilfeller kirketjener) som må gå. I noen menigheter rammer nedbemanningen også administrasjonsleder.

Hver menighet (sokneråd/menighetsråd og stab) har fått anledning til å uttale seg om prosessen. Kirkevergen har presentert et forslag om fire årsverk sentralt for å jobbe med

Fakta

Frivillighet som salderingspost

- I slutten av januar ble det klart at Bergen kirkelige fellestråd må nedbemanne med ti årsverk. Denne nedbemanningen rammer mest på frivillig sektor.
- «Det er beklagelig at frivillighetsatsingen blir salderingspost» sa Geir Møller i et intervju med Vårt Land 20. januar. Han er frivillighetskoordinator i Loddefjord menighet, og tillitsvalgt for 30 kirkeansatte i fagforbundet Delta.
- I samme intervju uttalte domprost Gudmund Waaler at nedbemanningen er «ugreit for de som mister jobben, og for frivillighetsarbeidet, som nå må overføres til andre ansatte. Vi kan ikke leve uten frivillighet, det er ryggraden i kirkelig arbeid».
- Nedbemanningen står i grell kontrast til Kirkemøtets vedtak fra 2019, der de ba Kirkerådet «vurdere hvordan frivilligheten kan styrkes».
- Kirkerådets høringsnotat om frivillighet (datert 9. juni 2020) sier blant annet at det – for å bevare en levende folkekirke med stor oppslutning og aktivitet også i fremtiden – er «avgjørende å opprettholde og styrke det sterke frivillige engasjementet».
- I høringsnotatets forslag til vedtak står det blant annet at kirken vil «tilrettelegge for at ressurser og engasjement tas i bruk hos alle som vil bidra», samt «øke fokus og kompetanse på frivillighet og frivillighetsledelse».

frivillighet – og at dette skal være ressurser for alle menigheter i Bjørgvin. Dette har de fleste menighetene stilt seg negative til, da det er vanskelig å se hvordan man slik skal løse utfordringen med organisering av frivillighet lokalt.

Et annet forslag er å ha ett årsverk som frivillighetskoordinator i hvert av de fire bergensprostiene. Vedkommende skal da være en ressurs for alle prostiets ulike menigheter. Hvordan stillingene vil bli disponert og hvordan dette vil fungere i praksis er i skrivende stund uklart, så vi må rett og slett vente og se.

KIRKEN TRENGER DEG!

Omorganiseringen skal skje i løpet av våren 2021. Da må hver menighet se på hvordan dette påvirker dem og finne gode løsninger som ivaretar frivillige og ansatte.

Det som er helt sikkert er at det er behov for engasjement og deltakelse. Vi har god plass og ønsker mange flere frivillige hjertelig velkommen. Gjennom frivillig arbeid kan vi bruke oss selv på mange forskjellige måter, lære noe nytt, få nye venner og samtidig bidra til glede for andre.

Så om du sitter og lurer på om det *du* kan bidra med er aktuelt for menigheten, er svaret alltid ja! Det er en plass til – og bruk for – akkurat *deg!*

www.eidsvaagauto.no – Følg oss på Facebook

EIDSVÅG AUTO AS

Aut. bilverksted • Karrosseri
Lakkeringsverksted
Eidsvågbakken 21 - 5105 Eidsvåg

Tlf. 55 25 10 20

Åsane Senter • Sletten Senter

Alltid en anledning!

TOPPEBLOMSTER
- fra hjerte til hjerte

www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

Skomaker vs bruk og kast

– Det er et utrydningstruet yrke, sier Shukri Helshani, den hyggelige skomakeren som holder til i et lite lokale i underetasjen på Åsane storsenter.

TEKST OG FOTO: HELEN TOPPE

TRANGERE TIDER FOR SKOMAKEREN: Shukri Helshani blir ved sin læst, selv om han opplever at stadig færre ønsker å reparere skoene sine. (Foto: Helen Toppe)

Shukri Helshani kom til Norge fra Kosovo for 32 år siden. Første halvdel av sitt norske liv tilbrakte han i oljeindustrien. Eller som «oljenomade», som han så treffende kaller det.

Etter hvert ble han temmelig lei av all reising hit og dit. Da var det svigerforeldrene hans som visste råd. De drev den gang skomakerverkstedet på Gullgruven, og visste at skomakeren på Åsane storsenter ville gi seg. Shukri fikk

derfor overta verkstedet, og startet opp der for 15 år siden.

HAR UTVIDET TILBUDET

Han opplever nå at det stadig blir mer vanskelig å leve av å reparere sko. Shukri har utvidet tilbudet, og tilbyr reparasjon av blant annet vesker, glidelåser som går opp og filing av hus- og bilnøkler. Og mye annet. Ta en tur til skomakeren og spør om det kan fikses før du velger å kaste. Det er slik han klarer å holde det gående.

Mens vi snakker, kommer dagens første kunde innom med en boblejakke. Glidelåsen holder ikke lenger; den åpner seg nedenfra. Praten går livlig mens skomakerens øvede hender raskt bytter selve låsen. Og vips! så er jakken god som ny. Kunden er fornøyd, Shukri er glad og journalisten har fått litt innsikt i et fascinerende yrke.

En ny kunde dukker opp. Ryktene sier at hos skomakeren kan en få tak i gamle bilnøkler som for lengst er ute av produksjon. Shukri leter i nederste skuff og finner akkurat den nøkkelen kunden trenger. Om lønnsomhet skulle måles i fornøyde kunder, hadde skomakeren vært millionær nå.

*Hvordan kan vi bruke forbrukermakten vår til å vinne tilbake reparasjonsyrker?
Hvordan kan myndighetene legge til rette for en levedyktig sirkulær økonomi?
Hvilket samfunn ønsker vi oss?*

FRYKTER FOR YRKET SITT

– Mange vet ikke at tilbudet finnes. Dessuten kan skoreparasjoner fort bli dyre, sier Shukri, og viser fram et par flotte Crispi fjellstøvler som har fått helt nye såler.

Reparasjonen koster like mye som et par nye fjellstøvler. Dette gamle paret blir nok aldri hentet. Det frustrerer skomakeren at det er slik. Men han – som alle andre – kan ikke gjøre arbeidet gratis.

Tidligere var vintermånedene, samt mai, de mest lønnsomme månedene. Men også denne trenden er på vei nedover, merker Shukri. Og da folk ikke tok på seg bunadsko til nasjonaldagen i fjor, ble heller ikke mai en god måned. Han frykter for yrket sitt. Et yrke han allerede som liten gutt fikk smake på.

Menighetsbladet ønsker å fokusere på miljøspørsmål og rettferdighetsstema. Rettferdighet for både mennesker og jorden vår. Bli med oss og la deg engasjere!

FORNØYD KUNDE: Shukri leter i nederste skuff og finner akkurat den bilnøkkelen kunden trenger. Om lønnsomhet skulle måles i fornøyde kunder, hadde skomakeren vært millionær nå. (Foto: Helen Toppe)

BILLIGERE Å KJØPE NYTT

Shukri smiler og forteller om da han fikk et par brukte Converse-sko. Han har alltid likt basketball, og et par Converse-sko stod høyt på ønskelista. Problemet var at sålene var ødelagte.

Faren hans, en travel mann med tre jobber, tok seg tid til en bytur med gutten sin. De lette til de fant de rette sålene. Vel hjemme lærte faren vesle Shukri hvordan han skulle sy på skosåler. Slikt blir en nevenyttig av. Og slik lærer en at ting kan repareres.

Intervjuet er over. Jeg går gjennom senteret, som er fylt til randen av nye og flotte ting, og tenker at noe er galt når det er billigere å kjøpe nytt enn å reparere gammelt.

Hva må til for å få oss til å snu? Hvordan kan vi bruke forbrukermakten vår til å vinne tilbake reparasjonsyrker? Hvordan kan myndighetene legge til rette for en levedyktig sirkulær økonomi? Hvilket samfunn ønsker vi oss? Lev ut ditt svar!

Innsamling av klær, sko og sengetøy til Ukraina

v/Tro-Håp-Kjærlighet

Første og siste lørdag i mnd. kl. 12-14.00
v/Lærerhøyskolen på Breistein, Olav Bjordalsvei 43

Pakkes i sekker - kr. 50.- pr. sekk

Kontaktperson: 99 64 24 70 • www.thk.no

I ÅSANE KIRKE

Babysang for de minste

› Mandag og torsdag kl 12.00

Kom og bli med på babysang i det flotte kirkerommet i Åsane kirke! Sammen synger vi velkjente barnesanger og regler. Sangene gjør vi levende ved hjelp av bevegelser og sansestimulering.

Aktiviteter for de større

- › Løvegjengen (4-åringene)
- › Føreskolegruppe
- › Formingsaktiviteter
- › Leker og materiell
- › Lekerom og gymrom
- › Snekkerbod

Andre aktiviteter og fellesarrangementer

- › Felles samlingsstund
- › Karneval og julefest
- › Turdager/utflukter
- › Åpne familiedager
- › Internasjonal dag
- › Babymassasjekurs

Mer informasjon?

Se vår facebookside «Stjernen åpen barnehage», Instagram-konto stjernaapenbarnehage eller hjemmesiden til Åsane menighet. Her finner du info om hva som skjer i tiden som kommer. Har du spørsmål?

Kontakt styrer Kate E.Bølstad på kb287@kirken.no eller 917 24 471. *Hjertelig velkommen!*

**LITTERÆR PODCAST OM
PÅSKENS FORTELLINGER:**
– Lesende og skrivende folk har ikke lenger Bibelen som en helt selvsagt referanseramme. Det er veldig synd, sier Grethe Fatima Syéd. (Foto: Magne Fonn Hafskor)

Podcast om påskens fortellinger

Før jul laget Grethe Fatima Syéd og Kjersti Sandvik adventskalender-podcasten «Det store i det små – en litterær vekkespodcast». Nå følger de opp med en podcast-serie knyttet til påskens fortellinger.

TEKST OG FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

Kjersti og Grethe er begge forfattere med en rekke utgivelser bak seg (se faktaboks), og ble kjent med hverandre for noen år tilbake da begge ble valgt som regionkontakter i Bergen for Norsk faglitterær forfatter- og oversetterforening (NFFO). Da pandemien brøt løs i fjor, hadde de allerede pratet om å starte en podcast-serie om litteratur sammen.

– Vi var begge irritert over hvor fort bøker får en slik «best før»-dato, sier Grethe Fatima Syéd, som møter oss til en kopp kaffe på hver vår side av et to meter bredt bord.

– Det er en enorm utskifting. De bøkene som kommer tidlig på høsten blir passé etter jul. Det er en bruk og kast-mentalitet som er fortvilende å se på.

Å SE EN HIMMEL I EN VILLBLOMST

En annen ting de to er opptatt av, er hvor lite bevandret dagens unge er i eldre litteratur. Deres bidrag for å gjøre noe med dette ble da å lage en «vekkelsespodcast» for den gode litteraturen – og da gjerne den som enten er glemt eller ikke har kommet helt frem.

Tittelen på podcasten, «Det store i det små» tok de fra andre verset av Henrik Wergelands dikt «Egebladene» (1840). Grethe siterer hele verset ordrett etter hukommelsen: «Se nøye, skal du øjne / det Store i det Smaa / Sig Guddoms-

tanker højne / paa Græssets veke Straa / Dets Blegnen er et Minde / og paa det faldne Blad / Moralen vil du finde / af Somrens Jubelqvad».

– Litteraturen handler som regel om konkrete ting, og det er ofte de små tingene som gjør inntrykk, forklarer hun.

– Det kan være beskrivelsen av en blomst eller måten noen holder gaffelen på. Det er ofte slike ting vi husker. I stedet for at vi laget en serie om slike veldig store tema som globalisering, ytringsfrihet og miljøkrisen, så ville vi ha helt konkrete tema.

LITTERATURENS PÅSKEFORTELLINGER

Podcast-serien – som gikk som en adventskalender med 24 «luker» før jul – hadde derfor temaer som kroppen, hender, farger, dyr, blomster, yrker og fremkomstmiddel. Sistnevnte tema ble faktisk behandlet i hele tre luker – først en viet togreiser (der vi blant annet fikk bli med på den britiske forfatteren Jenny Diskis små og store togreiser), deretter en episode der de tok «Riksvegen vestover» sammen med Kjartan Fløgstad.

De to var heller ikke bare sammen med forfatterne gjennom bøkene deres – i flere episoder hadde de forfattere med seg i studio til samtaler knyttet opp mot dagens tema. I luke 17 inviterte de Erlend Nødtvedt til å snakke om bilen og andre fremkomstmidler – og lot seg overraske av en forfatter som både var bevandret i Moskvas t-bane-litteratur og ikke ukjent med pedalbåt i Hardangerfjorden.

– Vi visste ikke fra gang til gang hva som ville oppstå, så vi

syntes det var så gøy at vi bestemte oss for å lage flere episoder nå til påske. Vi er ennå i planleggingsfasen, men har forberedt oss ved å friske opp igjen bibelhistoriene knyttet til påsken.

Tanken er å knytte disse fortellingene sammen med hvordan de behandles i litteraturen. Hun nevner Arnulf Øverland og Inger Hagerup – som begge, til tross for at de var ateister, gjerne brukte bibelske temaer i det de skrev.

HVEM VAR LASARUS?

Et eksempel er Øverlands diktsyklus «Bibelske variationer» (fra diktsamlingen «Brød og vin», 1919), et annet det fortvilte Hagerup-diktet der hun etterlyser Guds nærvær i de tyske konsentrasjonsleirene. Dette heter «Den korsfestede sier», og ble publisert i diktsamlingen «Den syvende natt» (1947). Det siste verset lyder slik: *«Ta meg ned. Jeg var der ikke. / Redselen i barneblikket, / morens gråt gikk meg forbi. / Knus mitt kors som ikke kunne / redde dem som gikk til grunne. / Ta meg ned. Gjør verden fri.»*

Hagerup var noe mildere i tonen da hun noen år senere skrev sin «Hymne til Josef» (1958): *«Kanhende han svøpte sin kappe / litt bedre om barnet og moren. / Slik vernet han ordløs menneskets drøm, / den hellige Josef av jorden»*.

– Øverland og Hagerup forholdt seg veldig til den kristne kulturarven, selv om de ikke ville være ved den. På den tiden hadde kirken fortsatt en dominerende plass i samfunnet. I dag virker det som om alt er blitt mer likegyldig for mange, reflekterer Syéd.

– Lesende og skrivende folk har ikke lenger Bibelen som en helt selvsagt referanseramme. Det er veldig synd. For det første er det fantastisk språk og fantastiske historier – og for det andre så spiller mye av litteraturen på Bibelens fortellinger.

Her viser hun til forrige utgave av Menighetsbladet. Der hadde vi en minneartikkel om David Bowie, som slapp singelen «Lazarus» tre dager før han døde.

– For de eldre vil det med en gang ringe en bjelle når de hører navnet Lazarus, men for yngre folk gjør det ikke det. Så det er noe vi ønsker å snakke med gjestene om.

ATEISMEN ER DØD

Flere aktuelle forfattere har allerede takket ja til å bli med i påske-podcastene, blant andre Gunnar Staalesen, Sandra Lillebø og Hilde Kristin Kvalvaag. De har også invitert Frode Helmich Pedersen, som er litteraturviter på Universitetet i Bergen, og Kjersti Gautestad Norheim, som er prest i Birke-land kirke.

– Et tema vi kan snakke om er forholdet mellom religion og litteratur, et annet hvordan vi utøver religionen i våre dager, sier hun.

– Folk er blitt mer opptatt av naturen, og mange opplever det å gå i skogen som å være i en kirke. Slike sammenligninger finner du stadig vekk om du ser etter det. Det er også en god del nyreligiøse bevegelser rundt omkring. Noen er fortsatt ateister på sin hals, men personlig føler jeg at en slik overbevisning er utdatert.

Fakta

Grethe Fatima Syéd (f. 1968)

- Studerte nordisk litteratur ved Universitetet i Bergen, der hun også har vært stipendiat, tatt doktorgrad og undervist.
- Har gitt ut bøkene «Olav Duun. Kunsten, døden og kjærlighetens dikter» (Vidarforlaget, 2015), «En sommer med Nedreaas» (SolumBokvennen 2019) og romanen «Eventyr for voksne» (SolumBokvennen 2020).
- Står bak Solum Bokvennens satsing på ti nye utgaver av Olav Duuns bøker (2018–2021).
- Initiativtaker til og styreleder i Torborg Nedreaas-selskapet (torborgnedreaas.no).
- Har oversatt bøker av blant andre Roald Dahl og Gertrude Stein, samt skrevet en rekke artikler, kronikker, reisebrev og debattinnlegg.
- Jobber i dag som frilans litteraturviter, foredragsholder og «bokbader», blant annet med samtale- og foredragsserien Prosalong på Litteraturhuset i Bergen.

Kjersti Sandvik (f. 1964)

- Journalist i Fiskeribladet i mange år.
- Bokutgivelser: «Ønskebarn – en bok om ufrivillig barnløshet» (Gyldendal 2006), «Under overflaten: En skitten historie om norsk oppdrettsnæring» (Gyldendal 2016) og «Laksefeber» (Kapabel forlag 2020).
- Sammen med Grethe Fatima Syéd er hun regionkontakt for Norsk faglitterær forfatter- og oversetterforening (NFFO) i Bergen.
- Er en erfaren foredragsholder, og har ledet bokbad og debatter med en rekke kjente forfattere, politikere og andre.

Ateister tar gjerne vitenskapen til inntekt for sitt syn. Samtidig er det ikke nødvendigvis slik at det som i dag blir slått fast som «den endelige sannhet med to streker under svaret» har den samme status i morgen.

Syéd sitter i Kulturrådets vurderingsutvalg for sakprosa, og leser derfor mange fagprosa-bøker. I det siste har hun pløyet flere om arveforskning og genetikk – og trekker frem forskning som viser at du kan arve et traume. Hun viser her til en rapport fra de amerikanske forskerne Brian G Dias og Kerry J Ressler (se [nature.com/articles/nn.3594](https://www.nature.com/articles/nn.3594)). Denne viste at traumer som ble påført laboratoriemus kunne arves gjennom minst to påfølgende generasjoner.

– Det er ikke lenge siden forskere ville sagt at «neida, du kan ikke arve en opplevelse». Nå har vi altså forskning som sier at «jo, det kan du». Da blir hele denne diskusjonen om arv eller miljø stilt på hodet.

«Det store i det små – en litterær vekkelsespodcast» er støttet av Fritt ord, Bergen kommune, Kulturrådet og Litteraturhuset i Bergen. Du finner den på Litteraturhuset i Bergens hjemmeside og Soundcloud (soundcloud.com/litthusbergen), samt via podcastens egen Facebook-side. Påskens podcaster blir lagt ut daglig fra skjærtorsdag til 2. påskedag.

Åsane DØGNÅPEN
BEGRAVELSESBYRÅ TELEFON
55 18 90 00

OMSORG VED LIVETS SLUTT

WWW.ASANELEGRAVELSE.NO
BLOMSTERBESTILLING 55 19 72 05 | HILDESBLOMSTER.NO
VI LEVERER BLOMSTER FRAKTFRITT TIL
ALLE VÅRE SEREMONIER

Abbedissen
begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no

ARNA gravferdsbyrå DAHLS

Lakslia 14 (Borgstova), 6250 Indre Arna.
tlf: **55 24 08 08** (24t). arna-gravferdsbyraa.no

Koba Christensen
BEGRAVELSESBYRÅ

131 års erfaring - Din trygghet i en vanskelig tid.

- Gratis samtale i hjemmet
- Egen blomsteravdeling
- Alle prisklasser - forhåndspris
- Gravmonumenter

Dreggsallm, 5003 Bergen **Telefon: 55 300 800** post@koba.no, www.koba.no

Dåp, konfirmasjon eller bryllup?
Vi har det du trenger for å dekke ditt nydelige festbord!

f Løiten Lys Bergen for mer informasjon.

*Vi holder til på
Åsane Storsenter,
bygg A, 2.etg.*

Løiten Lys
Bergen

www.loiten-lys-bergen.no

BERGEN
GRAVFERDSHJELP

HVORFOR BETALE MER FOR SAMME TJENESTER?

VI HAR FASTPRIS PÅ SEREMONI, SOM INKLUDERER ALT DU TRENGER

DØGNVAKT 55 98 80 00

BERGENGRAVFERDSHJELP.NO
LUNDHAUGEVEIEN 14, 5221 NESTTUN

Det er ingen selvfølge at noen ordner bursdagsgave

Tusenvis av barn i Norge opplever at det knytter seg i magen hver dag.

Vil du hjelpe familier som sliter med alkohol- og rusproblemer?

Send **VIPPS til 13130** (valgfritt beløp)
Send **SMS "BK VENN" til 2210** (kr. 100)

VI TRENGER FRIVILLIGE.
Har du tid til å bry deg og lyst til å utvikle deg?
Årlig besvarer vi omkring 200 000 henvendelser på telefon og internett, likevel er det en av tre som ikke får svar.

[Les mer og meld din interesse på kirkens-sos.no](http://kirkens-sos.no)

KIRKENS SOS

Å snakke med folk om livet gir mening.

 ADVOKATGRUPPEN BERGEN

- Arv/gaver • Familie • Ektepakter • Samliv
- Kontrakter • Kjøp/salg • Trafikk- og transportrett.

15 prosent rabatt til nye klienter fra Arna, Åsane og Osterøy! Hjemmebesøk mulig.

Sandviksbodene 1H-Slaktehuset, 5035 Bergen • Telefon: 920 41950
E-post: bernhard.hauge@agbergen.no • www.agbergen.no

Kjøkken • Bad • Garderobe

JC INTERIØR

Salhusveien 55, 5131 Nyborg
Tlf. 55 53 98 40
www.jcinterior.no

Besøk en av Norges største shop in shop

LENE BIERRE DESIGN

Hvor ble det av salmene til morgenandakten?

Jeg griper meg i å tenke av «noen» der ute ønsker å sabotere hele morgenandakten på NRK P1. Ikke annonseres den skikkelig, tidspunktet varierer med flere minutter, og enten må man lytte kontinuerlig til pludring og uønsket popmusikk – eller risikere å gå glipp av det man virkelig vil høre.

AV THRUDE DEISZ

Jeg har alltid likt å høre «Morgenandakten» på NRK. Andaktsholderne kan være høyst uventede personer, mange ganger mennesker man trodde var blottet for tilbøyeligheter i kristen retning. Ikke desto mindre er de forfriskende og interessante å lytte til - kanskje kan de til og med motvirke vår utidige tilbøyelighet til å sette hverandre i bås?

Innfallsvinkelen til dagens tekst er også ofte overraskende, men med samme fellesnevner – et «Fader Vår» og en vel-signelse på tampen – er denne lille stunden en god begynnelse på dagen.

Tiden for andaktens start varierer litt, derfor ville det være så fint med en innledende salme – som indikerte at nå er andakten i gang – og etterpå èn til, slik at vi får beholde den fine stemningen. Slik var det før.

Tidligere trodde jeg andaktsholderne selv valgte salmer som passet til det de skulle snakke om. Det gjør de definitivt ikke lenger. Sangtekstene er minimale – gjerne bare langtrukne vokaler av typen aaaaua-aooa-uhuhuhu i det uendelige – men desto mer av beat, komp og koring. Og jada, jeg vet om av-knappen, bruker den òg – noe som ofte ender med at jeg mister det meste.

Jeg ringte til NRK Hordaland, og forklarte hva det dreide seg om. En ung dame ga meg et Oslo-nummer der det angivelig skulle befinne seg en komité som tok seg av «slike ting».

Her traff jeg en ikke spesielt elskverdig ung mann. Jeg fortalte at jeg var henvist til dette nummeret av NRK Hordaland, og spurte om det var et annet nummer som var mer relevant i sakens anledning – hvorpå han sukket tungt og ytret ganske iltert at jeg kunne jo prøve Morgenandakten på P1+ klokken 7.20 (like etter endret til 05.33) – der var det kanskje noe musikk som kunne passe for «sånne eldre».

Nå begynte faktisk «denne eldre» å bli amper også, og sa at jeg fikk visst skrive et leserbrev i avisen – hvortil fyren super-arrogant presterte å snøfte: «hehe, jeg fikk visst bare gjøre det, ja».

Thrude Deisz (arkivfoto: Magne Fonn Hafskor)

Følgende morgen forsøkte jeg imidlertid P1+, og da lo jeg: Etter andakten ble det sendt en svensk «gammelpopgreie», der refrenget var noe sånt som; «*kjør langsomt, du kommer tidsnok frem*».

Kjære leser!

Bladet du nå holder i er et resultat av innsatsen fra mange frivillige fingre. Likevel er det en del kostnader med produksjonen av hvert blad.

Stor takk til alle dere som har bidratt økonomisk til bladet, dette er med på å gjøre det mulig å utgi bladet. Vi er frimodige nok til å vedlegge en giro i dette bladet i håp om mulig bidrag til fortsatt utgivelse.

Det er mulig å få skattefradrag på gaver der totalt årsbeløp overstiger kr 500.

På forhånd takk til de som finner anledning!

Vennlig hilsen Bjørn Otto Aarheim,
styreleder for menighetsbladene i Åsane prosti

Rolf's Matbu og Selskapsservice
EIDSVÅG I ÅSANE • 30 ÅRS ERFARING

Vi leverer eller du henter!

VI LAGER MAT TIL:

- Konfirmasjon
- Dåp
- Runde dager
- Kurs
- Minnestunder

Eidsvågveien 150 • 5105 Eidsvåg i Åsane
Tlf: 901 58 960 • post@rolfsmatbu.no
www.rolfsmatbu.no

Advokatfirmaet Sigrun Pedersen M.N.A.

Arv/gaver
Barnerett
Familierett
– sambo/ekteskap
Samlivsbrudd
Kjøp/salg fast eiendom
– bolig/hytte

Ny adresse:
Hesthaugvegen 16, 5119 Ulset
(I Skeidar-bygget
v/Åsane Terminal, 1. etg.)

Tlf.: 55 18 86 00/Skype
advokat.sigrun.pedersen@hotmail.com

SAMTALE OM SORG: «Jeg setter på kaffe og tenner et lys på bordet, for det er alltid godt å ha noe å se på og en kopp å holde i når vi prater om vanskelige ting i livet» skriver soknediakon Rita Eldholm.

En samtale om det å være i sorg

Turid Severinsen og Sverre Storøy forteller her om hvordan de har opplevd sorgen etter tapet av sine ektefeller. Begge sier at det ikke er trøstende ord som har vært det viktigste, men det å ha noen å være sammen med, at noen kan ta rundt en, gi en klem.

TEKST OG FOTO: RITA ELDHOLM
SOKNEDIAKON I ÅSANE MENIGHET

Det er en tirsdag formiddag i midten av februar. Ute er det isende kaldt. Kulden lager små skyer av pusten min her jeg går mot Åsane kirke. Jeg er på vei til en samtale med Turid Severinsen og Sverre Storøy om hvordan de har opplevd sorgen etter tapet av sine ektefeller. De vet at jeg ønsker å skrive litt i menighetsbladet om dette, og siden jeg kjenner dem litt fra før har jeg våget å invitere dem til et slags samtale-intervju.

Jeg står i døren og ser de kommer hutrende mot meg i kulden, med frostskyer rundt hodet. De har levd noen år begge to, og har opplevd at livet kan røyne på og være hardt. De kommer gående med et varmt smil og litt blanke øyne.

«Hei, Turid og Sverre! Så godt å se dere. Kom inn i varmen!» inviterer jeg. Vi spriter hender, setter oss i hvert vårt hjørne i to sofaer i ungdomsavdelingen og finner frem kaffekoppene. Så slipper vi praten forsiktig løs.

KNYTTNEVEN I MAGEN

Sverre og Turid forteller varmt om sine kjære som de har mistet. De forteller om en tøff tid med langvarig sykdom,

henholdsvis Alzheimer og hjertesvikt, før døden inntraff. De formidler med tårer og stille stemmer at det er veldig vanskelig å stå ved siden av de du er så glad i, se på at de har det vondt, og oppleve at du ikke kan hjelpe dem.

Sverre var gift med Solfrid i 52 år. De fikk tre sønner og syv barnebarn. Solfrid døde 20. januar i 2018. Hun ble 74 år. Turid var gift med Erling i 45 år. De fikk en sønn og en datter, og fem barnebarn. Erling døde 14. februar i 2014. Han ble 68 år.

Sverre forteller om en lang sorgprosess som har gått gjennom flere faser. Den første fasen begynte da Solfrid fikk diagnosen Alzheimers sykdom.

– Det finnes ingen kur, og på mange måter følte det som en dødsdom da hun fikk diagnosen, forteller han.

Solfrid levde i 15 år etter at hun ble syk av Alzheimer, og flere faser av sorg kom underveis; som da de måtte få mye hjelp av hjemmesykepleien, da hun mistet evnen til å snakke, da hun fikk fast plass på sykehjem, og så da hun døde.

– Man tror at man er forberedt når døden kommer, men det er man ikke. Det kommer en reaksjon som en ikke kan forberede seg på. Jeg tror ikke andre kan forstå hvordan det er før man har opplevd det selv, sier Sverre.

Han forteller videre at han kjente denne reaksjonen helt fysisk.

– Det følte som om det satt en knyttneve her, sier han, og illustrerer ved å holde en knyttet hånd midt i magen.

– Den knyttneven satt der lenge. Nå er den heldigvis borte, men sorgen er der fortsatt.

39 AKUTTINNLEGGELSER PÅ ETT ÅR

Turid forteller at måten Erling tok sykdommen og situasjonen sin på, gjorde det lettere for henne å takle sykdomstiden. Erling hadde så mye humor. Han likte å tulle og tøyse og komme med gode kommentarer, også i de såre og vanskelige situasjonene.

Begge likte godt å reise, og Erling ville ikke at sykdommen hans skulle sette en stopper for dem i å gjøre det de var så glad i. Erling levde også med en trygg tro på Jesus. «Dør jeg, så dør jeg!» kunne han si. Han ville leve fullt ut så lenge han levde.

Fra april 2013 til februar 2014 hadde Erling 39 innleggelses på akuttmottak på sykehus. Døden kom likevel til ham ganske brått og uventet. Turid hadde vært på besøk hos ham om kvelden, og han var i såpass god form at hun kunne reise hjem for å sove. Så kom telefonsamtalen fra sykehuset samme natten; Erling var død. Turid fikk ikke være der sammen med ham da han døde, og det var tungt for henne.

– Man tror at man er forberedt når døden kommer, men det er man ikke. Det kommer en reaksjon som en ikke kan forberede seg på.

– Jeg måtte si til meg selv at vi ikke kunne vite at det ville bli slik. Han var i god form da vi dro fra han, så det var umulig for oss å vite at det ville bli slik. Vi kunne ikke rå over det.

Turid forteller videre at hun kjente på en lettelse da Erling døde. Han slapp å ha det vondt mer. Men da det hadde gått noen dager bebreidet hun seg selv for at hun kjente det slik. Tomrommet etter Erling ble veldig stort. Han var en som fylte rommet han var i.

SAMMEN I SORGEN

Når jeg spør dem om de vil fortelle noe om hva som har vært til hjelp for dem i tiden etter dødsfallet, forteller begge at barn og barnebarn har vært svært viktige for dem. De forteller også om gode venner som holder kontakten.

Sverre forteller om tidligere arbeidskollegaer som han treffer regelmessig på kafé.

– Det gjør godt, sier han med varme og kraft i stemmen.

NÅR ORD BLIR FATTIGE: Sverre Storøy og Turid Severinsen blir frustrerte når noen sier at «jeg forstår deg så godt». «Nei det gjør du slettes ikke!» tenkte Turid da det ble sagt til henne.

Begge sier at det ikke er trøstende ord som har vært det viktigste i sorgen, men det å ha noen å være sammen med, at noen kan ta rundt en, gi en klem. Det finnes ikke ord som kan dekke det en føler, og ingen føler nøyaktig det samme, derfor blir de frustrerte når noen sier at «jeg forstår deg så godt». «Nei, det gjør du slettes ikke!» tenkte Turid da det ble sagt til henne.

Turid flyttet tilbake til Åsane litt etter at Erling døde, etter å ha bodd i en annen bydel i flere år. Det var godt å komme tilbake, men samtidig kjente hun på en stor sorg over at Erling ikke fikk oppleve å flytte tilbake sammen med henne.

– Jeg hadde det ganske tungt en periode da, forteller hun.

Etter hvert skjønnte hun at det var viktig at hun gjorde noe for å få det bedre, og da bestemte hun seg for å melde seg på en sorggruppe i Åsane kirke. Det ble til god hjelp for henne, og hun anbefaler gjerne andre sørgende om å gjøre det samme.

– Og nå er du blitt en av sorggruppeliderne her i kirken, sier jeg.

– Ja, svarer hun med et smil.

– Jeg opplever det som svært meningsfullt å få være med på det!

FØRSTEHJELP FOR SØRGENDE

Jeg viser Sverre og Turid brosjyren «Førstehjelp ved sorg», som kirken har laget til hjelp for oss som står rundt sørgende. De nikker gjenkjennende til innholdet. Dette er noe de kjenner seg igjen i, med mange gode råd til de som sørger.

Vi setter koppene til vask, blåser ut lyset på bordet og tar på oss våre varme vinterjakker for å gå ut i den kalde vinterdagen. Blanke øyne ser varmt mot meg når jeg sier «takk for alt dere har delt med meg».

Åsane menighet har et prostidekkende tilbud om sorggrupper. For spørsmål eller påmelding, ta kontakt med soknediakon Rita Eldholm (E: re253@kirken.no / tlf. 55362257). Brosjyren «Førstehjelp ved sorg» finner du på kirkens nettside, kirken.no. Søk på brosjyrens tittel i søkefeltet.

Forfølgelsen av kristne øker

Eksisterende forfølgelse og diskriminering har blitt forsterket og mer synlig under pandemien. Det blir stadig mer risikabelt å være en kristen i mange land. Én av åtte kristne, 309 millioner mennesker, bor i områder med svært høy grad av forfølgelse.

TEKST: ÅPNE DØRER NORGE

- Hver dag blir 13 kristne drept for sin tro. Totalt 397 kristne blir drept hver måned.
- Hver uke blir 86 kirker angrepet.
- Hver måned blir 356 kristne urettmessig arrestert eller tatt til fange.

Dette er noen av funnene i World Watch List (WWL) fra organisasjonen Open Doors (norsk avdeling: Åpne Dører Norge, opendoors.no), en tverrkirkelig misjonsorganisasjon med en omfattende verdensvid tjeneste.

De er til stede i 75 land med nødhjelp, traumehjelp, medisinsk hjelp, gjenoppbygging av hus og kirker, utdanning, mikrolån og rettshjelp. Organisasjonen har 1300 ansatte på verdensbasis (18 i Norge), et årlig budsjett på 1,4 milliarder norske kroner (40 millioner i Norge) og et stort nettverk av lokale partnere i mange land.

FORVERRET UNDER PANDEMIEN

Organisasjonen har i en årrekke innhentet tall og utarbeidet rapporter om forfølgelse av kristne. Årets rapport ble lansert 13. januar. Den er revidert eksternt av The International Institute for Religious Freedom, og er den mest omfattende rapporten innen sitt felt.

– Funnene bekrefter en fortsatt langvarig negativ utvikling. Bak hvert tall finner vi et levende menneske, en familie eller en menighet som lider, sier Morten Askeland, generalsekretær i Åpne Dører Norge.

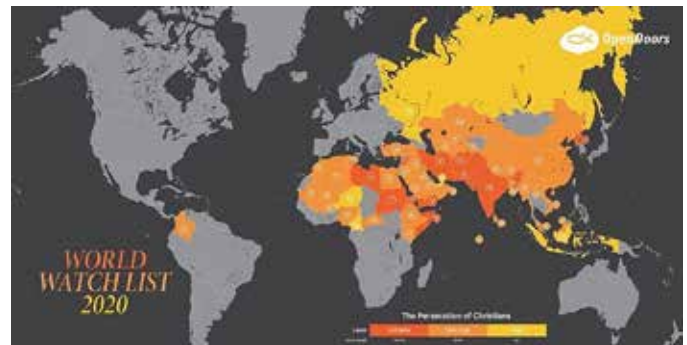
Pandemien har synliggjort og forverret forfølgelse og diskriminering av kristne. 80 prosent av kristne i India som fikk nødhjelp via Åpne Dører forteller at de har blitt ekskludert fra offentlig nødhjelp.

Dette skjer ikke bare i India, men også i Myanmar, Nepal, Vietnam, Bangladesh, Pakistan, Sentral-Asia, Malaysia, Nord-Afrika, Jemen, Nigeria og Sudan. Konvertitter er særlig utsatt, og blir nektet hjelp dersom de ikke vender tilbake til sin gamle tro.

OVERVÅKES MED NY TEKNOLOGI

Kinas kirke møter stadig nye krav om å innordne seg kommunistpartiets ideologi og kontroll. Offisielle kirker må forplikte seg til å henge opp bilder av president Xi Jinping og plakater med sosialistiske kjerneverdier.

En halv milliard overvåkningskameraer har avanserte programmer for ansiktsgjenkjenning, ofte overvåket av politi og lokale myndigheter. Myndighetenes mål er at dette skal

PANDEMIEN FORSTERKER SÅRBARHET: Landene som er omtalt i rapporten har generelt mange brudd på menneskerettigheter og begrenset trosfrihet, slik at funnene i stor grad har relevans også for andre trosminoriteter.

kunne kobles mot Kinas sosiale poengsystem (SCS), som vil bli et mektig våpen mot dissidenter.

Etter hvert skal man kunne overvåke enhver aktivitet som blir sett på som regjeringsfiendtlig eller som strider mot kommunistiske verdier. De som faller gjennom i poengsystemet vil kunne nektes lån, pensjon eller for eksempel kjøp av flybilletter. Denne teknologien eksporteres i økende grad til land hvor kristne er under press, som Myanmar, Laos, Iran, Saudi-Arabia og Venezuela.

VERST I AFRIKA

91 prosent av alle drap på kristne skjer i Afrika. I flere år har Nigeria toppet WWL med hensyn til antall drepte kristne, og slik er det fortsatt med 3530 drepte i perioden.

– Jeg ser to tydelige utviklingstrekk i regionen. Det ene er en sterk kristen vekst flere steder, også i områder med forfølgelse. Det andre er en økning av forfølgelse og mer aggressiv form for islamisme, sier Stig Magne Heitmann, seniorrådgiver i Åpne Dører.

Herlige ullklær til hele familien får du på **Janus Kultursenter**, Espeland eller på nett: www.janus.no

Mi tru

Vere åleine med Jesus

Då eg vart utfordra til å skrive om trua mi, gjekk tankane mine raskt til noko som har betydd mykje for meg, nemleg moglegheita til å få reise på retreat.

VED ELINE MARGRETE HJELLUM

Eline Margrete Hjellum er høgskolelektor ved NLA Høgskolen (foto: Privat)

Den tverrkyrkjelege retreatrørsla i Noreg begynner etter kvart å bli nokre år. Den første retreaten vart halden på Sandom i Ottadalen i 1955, og i dag i har vi mange kristne retreatstader rundt om i landet. Eit oversyn kan du finne på nettsida retreat.no. Her kan du òg lese meir om kva retreat er.

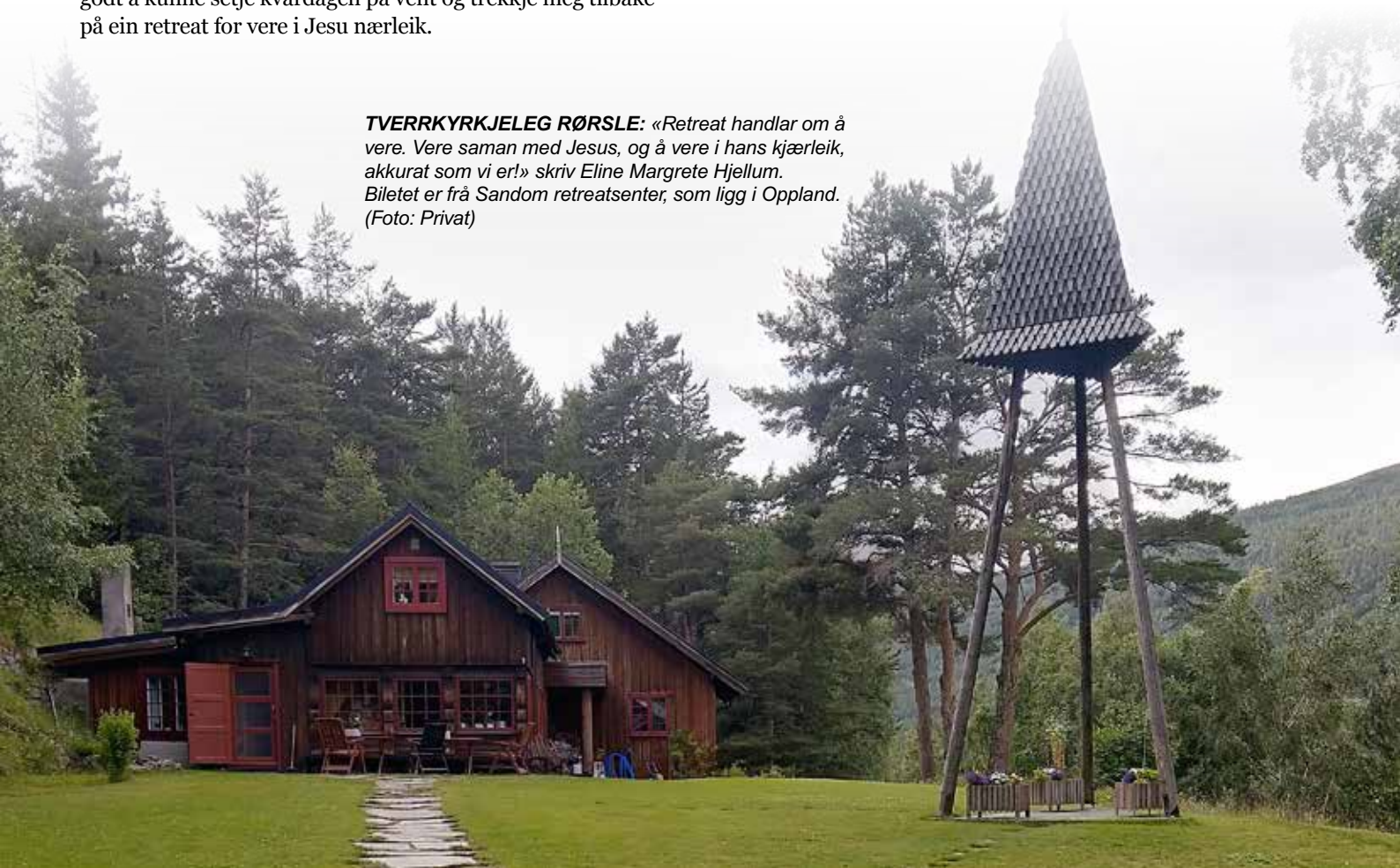
Retreat handlar om å trekkje seg tilbake for å bruke tid saman med Jesus. Sjølv om det er fleire som deltek på ein retreat, er kvar av retreatdeltakarane der for å konsentrere seg om Jesus og relasjonen til han. Stillheit, bøn og bibelmeditasjon er sentralt i ein retreat, men her er òg rom for turar i naturen, god mat og mykje kvile. Retreat handlar ikkje nødvendigvis om store andelege opplevingar eller gode kjensler. Retreat handlar om å vere. Vere saman med Jesus, og å vere i hans kjærleik, akkurat som vi er!

Jesus er jo hos oss heile tida, men ofte legg vi ikkje merke til det i ein travel kvardag. For meg har det difor vore utruleg godt å kunne setje kvardagen på vent og trekkje meg tilbake på ein retreat for vere i Jesu nærleik.

Då Jesus hadde sendt disiplane ut for å fortelje om han og lækje sjuke, og dei så kom tilbake for å fortelje om alt det dei hadde opplevd, sa han til dei: «*Kom med meg til ein aud stad der vi kan vera åleine, og kvil dykk litt!*» (Markus 6, 31). Den invitasjonen gjeld òg for oss i dag. Vi kan få trekkje oss tilbake for å vere stille og kvile saman med Jesus, anten vi drar på ein retreatstad eller finn ein annan «aud stad».

Dette kan kjennast godt, men det kan somme tider òg vere utfordrande å gå inn i stillheita. For meg er det trygt å vite at eg ikkje er åleine der, men saman med Jesus. Han er nær oss og elsker oss akkurat som vi er, anten vi føler det eller ikkje. For meg har det difor vore godt å be denne disippelbøna som ein del av retreaten: *Herre Jesus Kristus, du står her foran meg, du er også bak meg, du er på min høyre side, du er på min venstre side, du er over meg, du er under meg, du omgir meg på alle sider, du bor i mitt hjerte, du gjennomtrenger meg helt, og du elsker meg, Herre Jesus!*

TVERRKYRKJELEG RØRSLE: «Retreat handlar om å vere. Vere saman med Jesus, og å vere i hans kjærleik, akkurat som vi er!» skriv Eline Margrete Hjellum. Biletet er frå Sandom retreatsenter, som ligg i Oppland. (Foto: Privat)

Han tok våre sjukdomar

I februar fekk eg undersøkt ein kul eg hadde sett i spegelen. No viste prøvene heldigvis at han ikkje var vondarta. Men før eg visste det, slo det meg at du kan vera alvorleg sjuk utan å kjenna noko som helst. Hadde kulen vore det han kunne vera, og eg hadde nekta å la meg behandla fordi eg kjende meg frisk, ville eg truleg ha døydd av det.

AV INGVAR FLØYSVIK

GAV SIN EIGEN SON: Krossen viser kor langt Skaparen gjekk for å finna ein utveg. Han sparte ikkje sin eigen Son, men gav han for oss alle. (Illustrasjon: Ikonet i Takvam kapell. Sjå òg side 4. Foto: Erik Rodal)

Påske fortel at Jesus, Guds Son og Messias vart krossfest og døydd for oss, for å gjera soning for våre synder. Det er ikkje sikkert me opplever syndene våre som så tyngjande. Som alle andre har me feil og manglar, som alle andre dummar me oss ut innimellom. Men er det så alvorleg? Viss Gud er ein kjærleg og god Gud, kan han vel berre tilgje og sletta over? Krossen viser korleis Skaparen ser på saka.

Krossen viser òg kor langt han gjekk for å finna ein utveg. Han sparte ikkje sin eigen Son, men gav han for oss alle. Jesus var villig til å pinast og døy for deg.

Han som er sann Gud av

sann Gud, møtte Guds dom over ditt liv i staden for deg. Så dyrt kjøpt er din og min medisin.

I Den vesle katekisma les me slik: «Han har atterløynt meg, fortapte og fordømde menneske, frikjøpt og frelst meg frå alle synder, frå døden og djevelens makt, ikkje med gull og sølv, men med sitt heilage og dyre blod og med si skuldlause lidning og sin død. Dette har han gjort så eg skal vera hans eigen, leva under han i hans rike og tena han i evig rettferd, skyldløyse og sæle, liksom han er oppstaden frå dei døde, lever og råder i all æve.»

Han som stod opp frå dei døde påskedag, fører deg heilt fram til livet, det evige livet. Lat oss gå inn i påskehelga med takk til Gud!

«Sanneleg, våre sjukdomar tok han, vår smerte bar han. Vi tenkte: Han er ramma, slegen av Gud og plaga. Men han vart såra for våre brot, knust for våre synder. Straffa låg på han, vi fekk fred, ved hans sår vart vi lækta.» (Jes 53,4-5)

SLEKTERS GANG

Døde

ARNA SOKN

Gravferd:

19.01.2021 GJERTRUD MARIA LOHNE
21.01.2021 INGVALD SIGMUND KALLESTAD
22.01.2021 STEIN MAGNESEN
22.01.2021 MAGNAR MINDE
29.01.2021 STEIN INGE BRUÅSDAL
29.01.2021 TALINA SUNDE
29.01.2021 GUDNY YTRE-ARNE
11.02.2021 SANDER KVILHAUG AAKRE
12.02.2021 AUDUN BJØRNBERG
23.02.2021 BJARNE LAVIK
25.02.2021 ODD KJØRLAUG
26.02.2021 TURID BRUVIK
26.02.2021 BJØRGFRID ANTHON
04.03.2021 KÅRE UNNELAND

YTRE ARNA SOKN

26.01.2021 INGUNN BLOMDAL
11.02.2021 ODD MARTIN HANSEN

Har du tid til overs? Kyrkja di treng deg!

Arna kyrkje ønskjer å tilby gode aktivitetar for både unge og eldre. For å få dette til treng vi fleire frivillige medarbeidarar.

Trivst du i lag med andre og er klar for nye utfordringar? Då er du den vi ser etter! Har du i tillegg nokre timar til overs innimellom, kan det bli til glede for mange, også deg sjølv!

Eksempel på oppgåver kan vere:

- Medhjelpar på babysang og andre aktivitetar for barn
- Medarbeidar ved gudstenester: kyrkjevert, tekstlesar med meir
- Medhjelpar i konfirmantarbeidet eller på Klubben
- Dele ut kyrkjelydsblad, eller ta bilete og skrive i bladet
- Besøksven eller gje praktisk hjelp til nokon via Hjartebanken
- Bake, lage mat, servere og ta oppvasken på ulike arrangement
- Synge og spele saman med andre

Ta kontakt med kyrkjekontoret i Arna eller kyrkjekontoret i Ytre Arna så vi kan finne rett oppgåve til deg! Kontaktinfo: Sjå neste side.

Illustrasjon henta frå Frivillighetsmeldingen (regjeringen.no)

Velkommen til kyrkje

Merknad: På grunn av koronapandemien vil **dåp** inntil vidare ofte skje i egne dåpsgudstenester før eller etter den ordinære gudstenesta. Meld dåp på heimesidene våre, så vil vi ta kontakt og avtala klokkeslett. Er det ingen ledige datoar framover? Ta kontakt direkte med presten, så finn me ei løysing: Arna sokn: Kristin Hjertaker, tlf. 41479182 / Ytre Arna sokn: Ingvar Fløysvik, tlf. 916 06 626.

21.03.2021

– Maria bodskapsdag

Arna kyrkje kl. 11.00: Temagudsteneste. Øystein Skaug og Børge Ryland. Takkoffer til det kyrkjemusikalske arbeidet i Arna.

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Nattverd. Takkoffer til Kirkens Nødhjelp. Sundagsskule. Årsmøte etter gudstenesta.

28.03.2021

– Palmesundag – Matt 26,6-13

Arna kyrkje kl. 12.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Nattverd. Takkoffer til Kirkens SOS Bergen.

01.04.2021

– Skjærtorsdag – Luk 22,14-23

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Nattverd. Takkoffer til NLA høgskolen.

Arna kyrkje kl. 18.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Nattverd. Takkoffer til kyrkjelydens arbeid.

02.04.2021

– Langfredag – Luk 22,39-23,46

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Børge Ryland.
Ytre Arna kyrkje kl. 18.00: Langfredagsgudsteneste. Børge Ryland.

04.04.2021

– Påskedag – Matt 28,1-10

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Nattverd. Takkoffer til Det Norske Misjonsselskap (NMS)/ misjonsprosjekt.

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Dåp. Nattverd. Takkoffer til misjonsprosjektet China Lutheran Seminary.

11.04.2021

– 2. søndag i påsketida – Joh 21,15-19

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste for små og store. Barnas påskefest. Børge Ryland. Nattverd. Takkoffer til søndagsskolen (Bergen krets).

18.04.2021

– 3. søndag i påsketida – Joh 10,1-10

Arna kyrkje kl. 11.00: Temagudsteneste. Kristin Hjertaker. Takkoffer til Kirkelig ressurscenter mot vold og seksuelle overgrep.

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Samtalegudsteneste. Ingvar Fløysvik. Dåp. Nattverd. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden. Sundagsskule.

25.04.2021

– 4. søndag i påsketida – Joh 13,30-35

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Børge Ryland. Takkoffer til Acta. Søndagsklubb.

01.05.2021

– 1. mai – Luk 14,12-14

Arna kyrkje kl. 10.30 og 12.00: Konfirmasjon. Børge Ryland. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.
Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Ytre Arna barnevokal. Takkoffer til Tore Eikeland's legat.

02.05.2021

– 5. søndag i påsketida – Luk 13,18-21

Arna kyrkje kl. 10.30 og 12.00: Konfirmasjon. Børge Ryland. Nattverd. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Dåp. Nattverd. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden. Sundagsskule.

08.05.2021

– Laurdag etter 5. søndag i påsketida

Arna kyrkje kl. 10.30, 12.00 og 13.30: Konfirmasjon. Kristin Hjertaker. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.

09.05.2021

– 6. søndag i påsketida – Matt 7,7-12

Arna kyrkje kl. 10.30, 12.00 og 13.30: Konfirmasjon. Kristin Hjertaker. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden. Søndagsklubb ute.

13.05.2021

– Kristi himmelferdsdag – Luk 24,46-53

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Børge Ryland. Takkoffer til Tro og medier.

17.05.2021

– 17. mai – Matt 22,17-22

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Takkoffer til Strikkeprosjektet/Nepal.

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Takkoffer til Kristent interkulturelt arbeid (KIA).

23.05.2021

– Pinse – Joh 14,15-21

Arna kyrkje kl. 11.00: Høgtidsgudsteneste. Kristin Hjertaker. Takkoffer til Normisjon/fam. Haaland.
Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Høgtidsgudsteneste. Ingvar Fløysvik. Dåp. Nattverd. Takkoffer til Nordhordland indremisjon. Sundagsskule.

30.05.2021

– Treiningssundag – Luk 10,21-24

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Takkoffer til Det norske misjonsselskap (NMS)/misjonsprosjekt.

06.06.2021

– 2. søndag i treiningstida – Joh 3,26-30

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Takkoffer til arbeidet i kyrkjelyden. Søndagsklubb sommaravslutning.

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Børge Ryland. Takkoffer til misjonsprosjektet China Lutheran Seminary. Sundagsskule.

YTRE ARNA OG ARNA KYRKJELYDAR

Tlf: 55 36 22 70

E-post: arna.menighet@kirken.no
ytre.arna.kyrkjelyd@kyrkja.no

Postadresse: Arna kyrkjekontor, Lakslia 21, 5261 Indre Arna

Besøksadresse Ytre Arna: Peter Jebsens vei 39 (Kyrkjelydshuset Ytre Arna)

Opningstid: Onsdag 11.30-14.00

Open kyrkje: Onsdag 11.30-14.00.

Heimeside Arna kyrkjelyd: kyrkja.no/arna

Heimeside Ytre Arna kyrkjelyd: kyrkja.no/ytrearna

Arna kyrkjelyd på Facebook: www.facebook.com/arnakyrkje

Ytre Arna kyrkjelyd på Facebook: facebook.com/ytrearnakyrkje

Vil du gje ei gåve til kyrkjelydane?

Kontonummer Arna: 5081.08.12580, VIPPS 11237

Kontonummer Ytre Arna: 5081.08.12726
VIPPS 12191

BKF/Kirketorget: (dåp / vigsel / gravferd) (Besøksadresse: Marken 24)

Tlf: 55 59 32 10

Epost: kirketorget.bergen@kyrkja.no

Soknerådsleiar Arna: Hans Martin Svarstad

Soknerådsleiar Ytre Arna: Jorunn Haukås

DEI TILSETTE I KYRKJELYDANE

Sokneprest Ingvar Fløysvik

E-post: if952@kyrkja.no

Tlf.: 916 06 626

Sokneprest Kristin Hjertaker

E-post: kh937@kyrkja.no

Tlf.: 414 79 182

Seniorprest Børge Ryland

Epost: br265@kyrkja.no

Tlf.: 489 57 423

Kateket Cathrine Snipsøy

E-post: cs262@kyrkja.no

Tlf.: 920 71 840

Adm.leiar i Arna: Marianne W. Fanebust

E-post: arna.menighet@kyrkja.no

Tlf.: 55 36 22 70

Adm.leiar/ koordinator: Bente Veve

E-post: ytre.arna.kyrkjelyd@kyrkja.no

Tlf.: 55 36 22 73

Trusopplærer i Arna: Gro Eman

E-post: ge427@kyrkja.no

Kyrkjetenar A/YA: Monica Ohr

E-post: mo886@kyrkja.no

Tlf.: 412 04 198

Kantor: Olav Arne Steinkopf,

E-post: os377@kyrkja.no

Kantor i Ytre Arna: Jørn Skaug

Epost: js234@kyrkja.no

Trusopplærer/ diakonimedarbeidar:

Marianne Veve Hjortland

E-post: mh798@kyrkja.no

KYRKJELYDSBLAD FOR ARNA

Arna kyrkjekontor, Lakslia 21, 5261 INDRE ARNA.

Utgjevar: Sokneråda i Arna

Redaktøransvar: Magne Fonn Hafskor

mobil: 92294877 / E-post: eyecu@online.no

Annonseansvarlig: Torill Hatlebrekke Husebø

Mobil: 995 50 787 / E-post: thh@bkkfiber.no

Lokal redaksjonsnemnd: Tor Oddvar Holmefjord, Ingvar Fløysvik, Kristin Haukås og Erik Rodal.

Blad nr. 3-2021 kjem ut torsdag 3. juni.

Frist for levering av lokalstoff er fredag 14. mai.

Redaksjonen blir avslutta: fredag 21. mai.

Redaksjon kyrkjelydsblad Arna:

tor.holmefjord@bkkfiber.no

Gladnyhet til alle som liker salmer

Du har kanskje vært på gudstjeneste i Arna kirke i løpet av de siste årene og fått høre salmer der det musikalske lydbildet minnet mer om jazz, pop eller rock? Da er det helt sikkert vår egen kantor Olav Arne Steinkopf som har arrangert og engasjert!

TEKST: KRISTIN HAUKAAS

FOTO: TOR ODDVAR HOLMEFJORD

Olav Arne har gjennom sitt virke som kirkemusiker jobbet med å utvikle salmearrangementer for band, beregnet på barn og unge. Han har utforsket kombinasjonen mellom orgel og trommer, og har i en årrekke ledet salmeprosjekter med band sammen med konfirmanter. På denne måten har han fått erfaring med hvordan ulike salmearrangement fungerer med band i praksis.

Da kirkerådet inviterte til å søke om utviklingsmidler til rekruttering av barn og unge sendte Arna sokneråd en søknad med prosjektittel «Spennende nye salmearrangement for barn og unge». Ideen med prosjektet er å fornye innpakningen til utvalgte deler av salmeskatten, med den hensikt å bevare den. Ønsket er å gjøre salmene lettere tilgjengelig og mer fengende for barn, unge og alle som liker musikk som virkelig svinger. I dette arbeidet vil Olav Arne engasjere unge musikere og gi dem anledning til å lære og utvikle seg innen kirkemusikk.

Gleden ble stor da tilbakemeldingen fra kirkerådet var at det ble bevilget 140.000 kroner til prosjektet! Olav Arne får da

muligheten til å spille inn kjente salmer med mer moderne arrangement i et profesjonelt studio. Olav Arne vil gjøre arrangementene tilgjengelig gjennom et hefte med noter og tips til hvordan man kan bruke dette sammen med barn og unge. I tillegg vil han lage til en karaokeversjon av arrangementene som vil fungere som ressursmateriale for alle som jobber med barn og unge i menighet: trosopplærere, kateketer, prester og organister. Flere kirkemusikere har ytret ønske om å få tilgang til salmearrangement for band, og gjennom dette prosjektet blir det mulig.

Innspillingen vil foregå i Vestavind studio i St Jakob kirke i Bergen 12.-14. mai. Musikere blir Sigmund Vik (bass), Simen Walle (gitar), Sigurd Steinkopf (trommer), Sondre Pettersen (vokal/synth), Elisabeth Lid Trøen (saksofon/fløyte/vokal) og Olav Arne på tangenter. I etterkant vil han legge på orgel, og da vil han bruke det praktfulle instrumentet i Bergen domkirke slik at han får «den store orgelklangen». Materialet skal være klart til utsending/distribusjon i august.

Olav Arne Steinkopf har solid klassisk kirkemusikk-utdanning med kirkemusikkstudium fra Bergen musikkonservatorium og diplomstudie i orgelspill fra Norges musikkhøyskole.

SALMER ARRANGERT FOR BAND: Olav Arne Steinkopf (foran) sammen med band skal spille inn kjente salmer med mer moderne arrangement i et profesjonelt studio. Bildet er fra en konsert i Arna kyrkje i 2019.